

"ושנתם לבניך"

שיהיו דברי תורה מחודדין בפניך...

עלון תורני לילדים

"עשה למענך"

בניסת הצום: 17:11

יציאת הצום: 18:08

את מלך מרוקו יצא לכם אי פעם לפגוש? מן הסתם שלא. הרב דוד כהן, תושב פריז ואחד מ"יקירי קרתא", תלמיד חכם ובר אורין הפועל כל ימיו למען הקהילה היהודית בצרפת, גם לא חשב אי פעם לפגוש בו, אך מן השמים גלגלו אחרת.

הרב דוד כהן מתגורר בפריז בבנין נאה ומטופח. יחסי שכנות נפלאים מתקיימים בינו לבין כל שכניו הגויים, ובפרט עם הגוי הישיש למיודענו הרב דוד כהן כי חמיו הוא לא פחות ולא יותר... מלך מרוקו, ולא די בכך אלא שהמלך מגיע פעמיים בשנה לבקרו בחשאיות.

מיודענו נורא התרגש וביקש משכנו הנחמד שיאות להפגיש בינו לבין המלך כשיגיע. ואכן ביום מן הימים הגיע המלך לבקר את חתנו, סיפר לו חתנו על שכנו היהודי שמשתוקק מאד לראותו. אמר לו המלך: "העלה אותו אלי".

הרב כהן נורא התרגש לנוכח ההזמנה והגיע להיפגש עם המלך. השניים שוחחו על נושאים שונים, וכמובן איך לא, גיעו לנושא הדת היהודית. סיפר הרב כהן למלך על היהדות, על קבלת התורה, וציין לו שבעוד חודש תתקיים חגיגת ה"בר מצווה" לבנו שהגיע לגיל מצוות.

המלך התעניין והרב כהן הזמינו להגיע ולראות את המחזה מקרוב. המלך הנהן בראשו לשלילה וגילה דעתו כי בשל אילוצים שונים, תבצר ממנו האפשרות להגיע פיזית לאירוע, אך הביע רצונו להעניק מתנה לבן שיחו היהודי לרגל המאורע.

אומר ועושה שלף המלך את פנקס ההמחאות מכיסו, הוציא את העט היוקרתי שעלותו יכולה לפרנס חמישה משפחות במשך חודשים ארוכים, והחל משרבט בכתב ידו את ההמחאה. כשקיבל היהודי את הצ'ק לידי, הביט בו ופער את פיו בתדהמה כלא מאמין למראה עיניו: חמישים אלף דולר טבין ותקילין, העניק מלך מרוקו ליהודי הפריזאי אותו הכיר דקות אחדות קודם לכן.

מקבל המתנה, שחש באווירה הידידותית והניחוחה שאפפה את החדר, פנה אל המלך בשאלה כנה. "ראשית", פתח, "תודה רבה מעומק הלב על הסכום הנכבד. אך מדוע ראית צורך להעניק סכום כסף כה רב? גם מאה או חמישים דולרים, היו מכבדים אותי".

המלך הסביר למיודענו משהו שלימד אותו עוד כמה היבטים על חייו: "מלך לא יכול להרשות לעצמו להעניק סכום פעוט כאחד האדם. אם תקבל סכום כסף פעוט מאדם רגיל, תכבד אותו. אך ממרום מעמדי, סכום של 50 אלף דולר, הוא המינימום שאני יכול להעניק בכדי להישאר מכובד בעיני המקבל". היהודי בירכו לשלום ונפרד ממנו בידדות.

הרב כהן חזר לביתו כולו מהורהר כשהוא חושב על המשפט שלא הפסיק להדהד באוזניו: מלך לא יכול להרשות לעצמו להעניק סכום פעוט כאחד האדם.. "ריבונ של עולם, במשך כל-כך הרבה שנים אינני מבין את משמעות התפילה בראש השנה 'עשה למענך לא למעננו'. לא הבנתי אף פעם מדוע אנחנו מבקשים מהקב"ה שלא יעשה 'למעננו' אלא רק 'למעננו'. רק עתה, לאחר הפגישה עם המלך, הבנתי! אנחנו מבקשים שהקב"ה יעניק לנו ביד נדיבה כמו מלך שעושה 'למעננו', שפועל ממרום שבתו ומחשבתו הגבוהה ולכן מרבה לתת".

את הדברים גולל בעל המעשה בפני הגראי"ל שטיינמן ואף הביא בפניו את החידוש שחידש בפירוש מילות התפילה.. (עשה למענך)

כדאי לנצל את הזמן שיש ביום הנורא הזה, שזה זמן גדול מאד לבקש מהרבש"ע על כל מה שצריך, בקשו, הרבו בתחנונים "מידך המלאה והפתוחה", במושגים שמלך נותן ולא במושגים שלנו..

~ ר' יחיאל גרין ~

"תשרי התשע"ג

יום כפור

שו"ת..

ש: מדוע ראש השנה נקבע לפני יום הכיפורים, הרי היה צריך להיות הפוך קודם שה' ימחל לנו על החטאים ואח"כ יום הדין?

ת: ראש השנה נקבע לפני יום כיפור מכיוון שעלינו להמליך על עצמנו את בורא עולם בראש השנה ולהבין את גדלותו וכך נבין את חומרת מעשינו כלפי מי חטאנו ואז יגיע יום כפור ונבין

כמה עלינו לבקש סליחה מבורא עולם איך העזנו לחטוא כלפיו... ועל ידי שנבקש סליחה בלב שלם אזי בורא עולם יסלח לנו, כי מי שחוטא ומבקש סליחה אך לא בלב שלם, בורא עולם לא מוחל לו..

זיידת השבוע

מדוע בורזו יונה ולא מסכים ללכת לאנשי נינוה שיעשו

תשובה

וכי אפשר

לברוז מה'!?

זכות הלימוד בעלון להצלחת זיוה נעה בת דוד כהן הי"ו

פינת ההלכה "והגדת לבנך"

החייבים בתענית (מתוך הימים הנוראים בהלכה ובאגדה)

עד גיל 9 - קטן או קטנה פחותים מגיל תשע, אינם מתענים כלל, ואפילו אם רצו להתענות, מוחים בהם שלא יתענו ומאכילים אותם. והגדולים מוזהרים להקפיד על הקטנים שיאכלו וישתו כל צרכם.

גיל 9 או 10 - מחנכים אותם לתענית שעות. כיצד? אם היו רגילים לאכול בכל יום בשעה שמונה בבוקר, נותנים להם לאכול בשעה תשע או עשר, כפי כוחם. ויקפידו ההורים שיאכלו וישתו כהוגן בערב כיפור, ובפרט שירבו בשתיה, כדי שלא יצמאו ויצטרכו לשתות בליל כיפור. ומכל מקום אם התעוררו בלילה ומבקשים לשתות, יתן להם לשתות. ואם רוצים הם להמשיך ולהתענות כל היום, אין לתת להם בשום אופן. והורים המזלזלים ונותנים לילדיהם לצום, עתידים ליתן את הדין על שלא שומרים על הפיקדון החשוב שבורא עולם נתן להם.

גיל 11 - אע"פ שמעיקר הדין היה מצוה לחנך את הילדים מגיל 11 שיתענו, מכל מקום בזמנינו שירדה חולשה לעולם, לא יתענו אלא עד חצות היום (בערך 11:35, לפי שעון חורף). ואם אינם יכולים, רשאים לאכול קודם חצות

מי אני?

א. אבי יונה _____

ב. עיר גדולה _____

ג. ברחתי לתרשיש _____

ד. בלעתי את יונה _____

תרמילון:

* נינוה * אמיתי * יונה * דג *

פענח את הפסוק: (כתב רש"י)

לכו ונפילה גורלות. רואים היו שאר ספינות הולכות זים בשלום ושלום משתזרת אמרו בשביל אחד ממנו הוא.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

על מי נאמר?

"בַּיָּמֵינוּ יָרַדְנוּ מִן הַיָּם וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵינוּ..."

(יונה א,ו)

על _____

מצאו את הפסוק בפרשה: (גימטריה)

_____ - 5, 4, 6, 400 - 30, 6, 100, 2 - 10, 50, 1, 6"

_____ - 200, 300, 1 - 20, 30 - 5, 8, 2, 7, 1

_____ - 10, 400, 200, 4, 50, 5, 40, 30, 300, 1

מושגים מתח קו בין המושג לתשובה

- זמן בבוקר מוקדם
- זרחת בכל יום
- שהיתי במעי הדג 3 ימים
- אכלתי את הקיקיון
- תולעת
- יונה
- שמש
- עלות השחר

השלם את הפסוק

"וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם _____ אֲנִי כְּלֵי אֱלֹהֵי _____ אֲנִי

_____ אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת _____ וְאֶת _____"

תרמילון:

* עברי * הי * השמים * ירא * תים * תבשה *

פינת אי"ת ב"ש

פענח את הפס' הבא..

"ימ מפקז מבפש פטסי צתכצמי פבש
יסגפט תופ פכת טתשק"

ת	ש	ר	ק	צ	פ	ס	ע	נ	מ	ל	כ	י	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א
ת	ש	ר	ק	צ	פ	ס	ע	נ	מ	ל	כ	י	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א

תפזרת

ה	כ	ג	ד	ר	ק	ת	מ	נ	ע	מ
מ	צ	ל	ט	ס	נ	ו	ש	ד	י	י
ה	מ	א	ע	מ	ח	כ	י	ק	ה	ת
נ	ד	ה	ה	ר	ל	ב	ש	ע	נ	ב
ו	א	מ	י	פ	א	כ	ר	א		ש
י	ו	ה	נ	י	מ	ה	ת	מ	ה	ד
ק	מ	ב	א	ק	ל	צ	א	ל	ש	י
י	י	ק	ט	ע	ר	ב	ה	ח	ב	ל
ק	מ	ר	מ	ד	נ	א	צ	י	י	ג
ת	ש	ח	ת	ו	ל	ע	ת	מ	כ	ב
ח	נ	ו	נ	י	נ	ו	ה	י	ש	ס

* אדם * בְּהֵמָה * בְּקָר * צֵאן * שְׂקִים * יוֹנָה *

* נִינוּה * תְּרִשִׁישׁ * יָם * אֲנִיָּה * מַלְחִים * רֵב הַחִבְּל *

* יִבְשָׁה * שְׂמִים * צֶל * קִיקִיּוֹן * תּוֹלַעַת * אֵל * חֲנַן * רְחוּם * אֶרֶךְ אַפַּיִם * רֵב חֶסֶד * נָחַם עַל הַכָּצָה *